

BARN I NÖD

INSAMLINGSSTIFTELSEN SVENSK INTERNATIONELL BARNHJÄLP

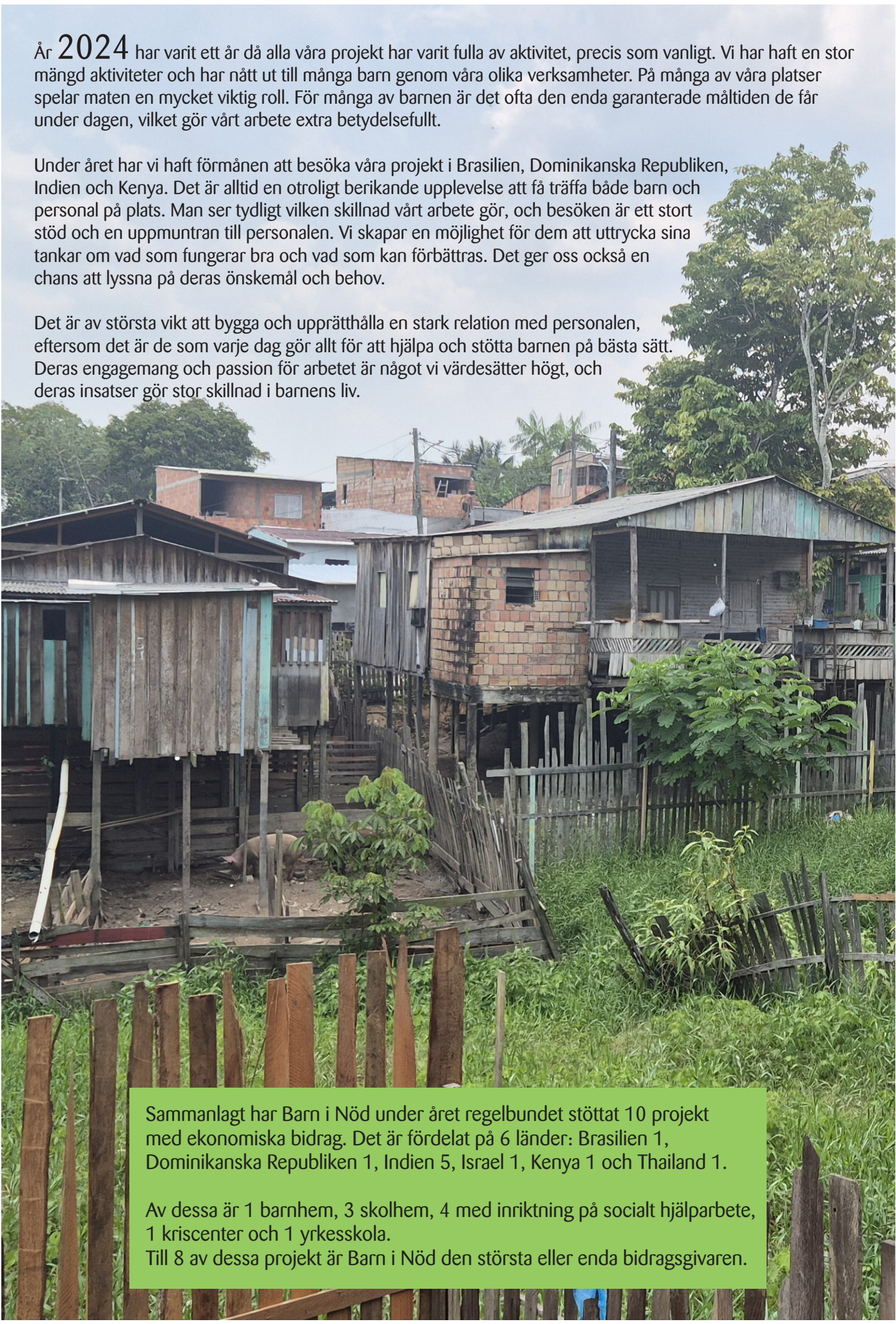

Årsberättelse
2024

År **2024** har varit ett år då alla våra projekt har varit fulla av aktivitet, precis som vanligt. Vi har haft en stor mängd aktiviteter och har nått ut till många barn genom våra olika verksamheter. På många av våra platser spelar maten en mycket viktig roll. För många av barnen är det ofta den enda garanterade måltiden de får under dagen, vilket gör vårt arbete extra betydelsefullt.

Under året har vi haft förmånen att besöka våra projekt i Brasilien, Dominikanska Republiken, Indien och Kenya. Det är alltid en otroligt berikande upplevelse att få träffa både barn och personal på plats. Man ser tydligt vilken skillnad vårt arbete gör, och besöken är ett stort stöd och en uppmuntran till personalen. Vi skapar en möjlighet för dem att uttrycka sina tankar om vad som fungerar bra och vad som kan förbättras. Det ger oss också en chans att lyssna på deras önskemål och behov.

Det är av största vikt att bygga och upprätthålla en stark relation med personalen, eftersom det är de som varje dag gör allt för att hjälpa och stötta barnen på bästa sätt. Deras engagemang och passion för arbetet är något vi värdesätter högt, och deras insatser gör stor skillnad i barnens liv.

Sammanlagt har Barn i Nöd under året regelbundet stöttat 10 projekt med ekonomiska bidrag. Det är fördelat på 6 länder: Brasilien 1, Dominikanska Republiken 1, Indien 5, Israel 1, Kenya 1 och Thailand 1.

Av dessa är 1 barnhem, 3 skolhem, 4 med inriktning på socialt hjälparbete, 1 kriscenter och 1 yrkesskola.

Till 8 av dessa projekt är Barn i Nöd den största eller enda bidragsgivaren.

I **Brasilien** har Barn i Nöd under året regelbundet skickat pengar till **Ray of Hope** som arbetar med socialt hjälparbete i byarna utmed floderna och även i Manaus, där de har sitt kontor. Ray of Hope har också ansvar för hjälpcentret **Kärlekens Hem** i Manacapuru och arbetet **Lyckliga Barn** i Autazes.

Ray of Hope Manaus, Amazonas

Ray of Hope startades av Glória Santos Reynolds i augusti 2003. Det var från början tänkt att bara bli en punktinsats för att göra något fint för barnen i ett litet fattigt samhälle utanför Manaus. Men redan då frågade barnen när nästa gång skulle bli. Efter det har arbetet fortsatt att växa och utvecklas i över 20 år. Nu sträcker sig arbetet ut till avlägsna byar utmed de olika floderna i Amazonas.

På Ray of Hopes kontor i Manaus arbetar åtta personer, men inte alla på 100%. På kontoret har de samlingar för barn och ungdomar som kommer från fattiga delar av staden. Varje vecka kommer också en psykolog för att ha samtal med personer som annars inte hade haft en möjlighet att få den hjälpen. Det finns också en socialarbetare med många kontakter som hjälper till att slussa människor vidare till rätt ställe när det behövs. De betjänar cirka 190 personer varje månad på Ray of Hopes kontor.

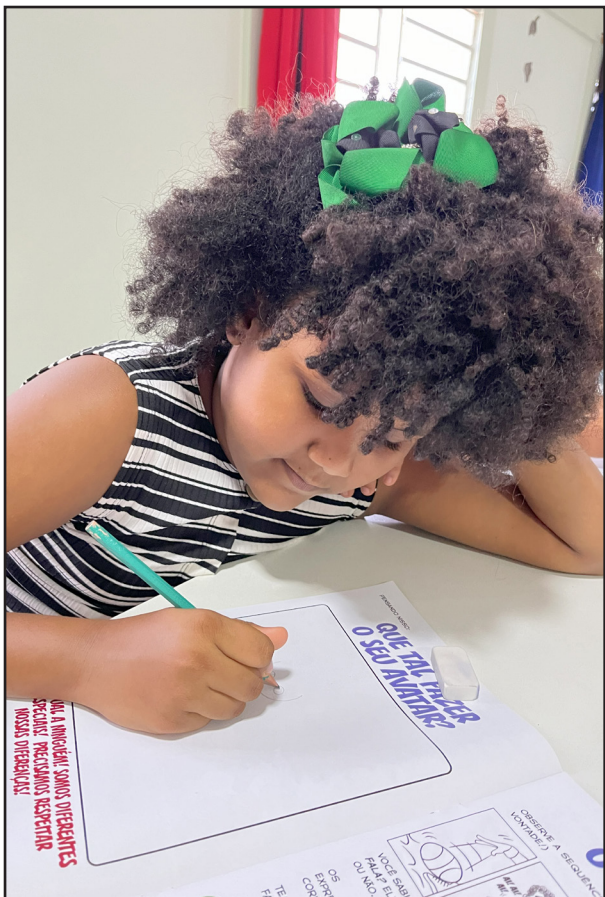
Folket i byarna utmed floderna har tidigare ofta känt sig helt avskärmade och bortglömda av omvärlden, men tack vare den fina kontakten med Ray of Hope har det förändrats. De upplever nu att det finns människor som bryr sig om dem och finns där för att hjälpa dem. Ray of Hope-teamet består av många lokala volontärer i olika åldrar. De tar också emot grupper från olika länder som vill komma för att göra hjälpinsatser av olika slag. Grupper av ungdomar och äldre som hjälper till med lek, aktiviteter och mat för att stödja folket på olika sätt i byarna.

Redan från början upptäckte man att det fanns barn som hölls gömda i byarna på grund av olika funktionsnedsättningar. Under alla år har man sen fortsatt uppmärksamma dessa barn för att ge barnen och deras familjer en drägligare tillvaro. Detta är ett initiativ som syftar till att ta emot, utveckla och integrera barn med funktionsnedsättning eller särskilda behov. Dess huvudsakliga mål är att erbjuda känslomässigt, socialt och näringsmässigt stöd till barn och deras familjer, främja autonomi, inkludering, välbefinnande och säkerställa att de har möjligheter till tillväxt och deltagande i samhället på ett värdigt och jämställt sätt.

Samhället São Sebastião ligger cirka 27 km från Manaus. Denna plats står inför socioekonomiska utmaningar som direkt påverkar familjerna som lever i en mycket utsatt situation. Här har Ray of Hope ett projekt för att erbjuda materiellt, känslomässigt och pedagogiskt stöd, säkerställa bättre levnadsvillkor och autonomi för familjer, genom socialt bistånd och utbildning i syfte att skapa en hållbar cykel av utveckling och social integration så att dessa familjer kan övervinna sårbarhetssituationen och uppnå självständighet. man vill också hjälp barnen att förbättra sina skolprestationer och på så sätt minska avhoppet från skolan bland barn och ungdomar.

Projektet "Vision for the Future" - syftar till att tillhandahålla läsglasögon för vuxna i socialt utsatta situationer som inte har tillgång till synundersökningar. Initiativet syftar till att förbättra läsprestanda och säkerställa en bättre livskvalitet för dem som drar nytta av det. I genomsnitt delar Ray of Hope ut läsglasögon till 400 personer varje år.

Det är full fart med aktiviteterna på **Kärlekens Hem** i djungelstaden Manacapuru. 65 barn kommer för att delta i extraundervisningen där barnen är uppdelade i fyra klasser. Varje klass får undervisning två gånger per vecka med fokus på portugisiska och matematik. En stor hjälp så att barnen ska klara av skolan.

Maten är en mycket viktig del av centrets aktiviteter, då många familjer inte har mat att sätta på bordet till sina barn. För många av barnen är detta den enda säkra måltiden de vet att det får under dagen. Man har också regelbundna samlingar och andra roliga aktiviteter för barnen.

Det bor drygt 100 000 personer i Manacapuru och Kärlekens Hem ligger i en av de fattigaste stadsdelarna i staden. Det är en hög arbetslöshet, och de flesta familjer är helt beroende av statliga hjälpprogram. Droger och våld en del av vardagen och dessutom finns en bristfällig infrastruktur, där de flesta invånarna bor i gränder, hus byggda på raviner och klippor vid flodens strand i total social utsatthet.

Många flickor blir gravida tidigt i tonåren och projektet "Kärleksband" för tjejer 9-16 år startades för att ge tjejerna bättre självkännet, stärka deras självbild, lära dem sätta gränser och bygga stödnätverk. "Kärleksband" har 35 unga tjejer inskrivna och här erbjuds känslomässigt och psykologiskt stöd till ungdomar i social utsatthet och man vill inkludera dem i samhället genom utbildnings-, kultur- och fritidsaktiviteter. Samt öka medvetenheten om ämnen som mänskliga rättigheter, psykisk hälsa och förebyggande av missbruk.

Barn i Nöd är ensam bidragsgivare till till Kärlekens Hem.

Projektet **Lyckliga Barn** finns i djungelstaden Autazes. För att ta sig till Autazes från Manaus måste man korsa två floder och åka bil däremellan i dryga tio mil. Resan tar 3-4 timmar beroende på färjor och trafik. Området där centret Lyckliga Barn ligger har otillräcklig infrastruktur, invånarna möter många svårigheter på grund av bristen på grundläggande sanitet. Tyvärr har droger tagit över majoriteten av barn och tonåringar i området, vuxna uppmuntrar dem att sälja och konsumera droger, vilket gör att de lever i social utsatthet. Myndigheterna har inget socialt program för att bekämpa och förebygga droganvändning och försäljning bland minderåriga. Det råder också en enorm brist på jobb, vilket gör att familjerna enbart förlitar sig på statligt stöd, men det tillgodoser inte de grundläggande behoven.

Barnen i området kommer till Lyckliga Barn för att få stödundervisning för att klara skolan och att sporta. Centret var öppet tre dagar/vecka (tisdag till torsdag) och i snitt hade varje klass 20 elever, totalt 80 barn. Lunchen som serveras har under alla år varit ett mycket viktigt inslag för de fattiga familjerna i området, då det ofta saknas mat att sätta på bordet i hemmen.

I september förändrades tyvärr allt. En person som var med från början när centret byggdes gjorde då anspråk på byggnaden och ansåg att projektet skulle läggas under honom. Med politisk inblandning var det inget alternativ och för att inte ställa till med svårigheter för de som arbetar och lever där fick vi backa och avsluta aktiviteterna på centret. Nytt arbete skulle startas upp för barnen med vid årets slut hade inget nytt kommit i gång i byggnaden. Så vi hoppas att vi snart får tillbaka huset och kan öppna för aktiviteter för barnen igen.

Men vi har inte slutat arbeta bland barnen i området. Vårt arbete tillsammans med Life Impact i Autazes fortsätter.

Life Impact är en organisation som arbetar med fokus på utsatta barn och familjer. Deras aktiviteter inkluderar utbildningsprojekt, matprogram och akut stöd för familjer. Life Impact känner barnen och deras familjer i området då de arbetat utifrån centret Lyckliga Barn under flera år, så vi fortsätter detta viktiga arbete bland barnen tillsammans med dem.

Hannacentret

Proyecto Cuatro, Azua

Hannacentret startades 2013 och är en oas för många barn. Centret är beläget i Proyecto Cuatro, som ligger utanför Azua på Dominikanska Republikens sydkust. På Hannacentret får barnen mat och det är en plats som ska hjälpa dem att bättre klara av skolarbetet. Hannacentret vill också lära barnen att se på sig själva och andra med respekt. Barnen behöver lära sig att drömma och förstå att livet kan förändras och att man behöver arbeta för att få se förändringar.

I Proyecto Cuatro är kriminaliteten inte så hög, men många tjejer som blir gravida i tidig ålder och många unga tar droger redan i tonåren och flera har mist livet i motorracing. Arbeta är svårt att hitta, därför åker många mammor till huvudstaden för att söka arbete och deras barn lämnas då i någon annans vård. Respektlösheten gentemot andra är stor och att lyfta handen och slå ligger nära till hands. Personalen på Hannacentret får lägga mycket tid på att försöka fostra barnen, då deras föräldrar inte gör det. När barnen deltagit i Hannacentrets aktiviteter under en tid är det många av dem som sen lär sina småsyskon hur de ska uppföra sig. Arbetet sprider sig som ringar på vattnet. Maten som serveras är ett mycket viktigt inslag, då många av barnen inte får så mycket mat hemma. De flesta av barnen kommer från mycket fattiga familjer.

Formellt råder skolplikt mellan 5 och 14 års ålder, vilket inbegriper ett års förskola. Trots det visar statistiken att färre än hälften av barnen går i förskola och en dryg tredjedel slutför aldrig den åttaåriga grundskolan. Till Hannacentret kommer 190 barn som är 2-17 år gamla. Man

prioriterar barn som lever i social och ekonomisk utsatthet och med inlärningssvårigheter eller i andra situationer med social risk. Unga människor är mer benägna att bli beroende av droger om de kommer från dysfunktionella familjer.

På förmiddagarna förbereder man barnen i åldrarna 2-5 år inför skolan. Då är en centret en förskola. Det görs i en trygg miljö där barn kan växa och utvecklas i alla aspekter. Barnen får lära sig måla, färglägga, vokaler, skriva namn och göra betydelsefulla upplevelser. Man uppmuntrar också utveckling, emotionell intelligens och sociala färdigheter. Man vill forma bra medborgare, kapabla att förhålla sig positivt till andra och bidra till ett rättvisare och tryggare samhälle.

På eftermiddagarna kommer skolbarnen efter avslutad skoldag. I klassrummen gör man sitt bästa för att hjälpa barnen klara av skolan. Många är exempelvis väldigt dåliga på matematik och sen är det ett stort problem med att kunna läsa. Många av barnen kan det inte och de får inte hjälp med detta i skolan, det är ett aldrig sinande problem. Barnens uppgifter anpassas utifrån vilka de är och var de har de största behoven av hjälp. De jobbar även med pyssel, uppgifter, spel, dynamik mm. Skolans lärare vittnar om att de barn som är med på Hannacentret är annorlunda. De är disciplinerade och har överlägsen utveckling gentemot de andra, vilket också underlättar lärarnas arbete.

Alla barnen behöver bli sedda och älskade, så personalen på Hannacentret prioriterar att visa barnen kärlek och att se dem var och en. Det är början till barnens förändring och utveckling. Man ser nu att barn som började på Hannacentret när de var små, nu idag har avslutat universitetsstudier, har friska familjer och deras barn kommer nu till centret.

Till Hannacentret är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.

I **Indien** har Barn i Nöd 5 projekt: 1 skolhem, 1 skola och hem för funktionshindrade, 1 arbete i Delhis slum och 1 yrkesskola för tjejer, 1 socialt familjeprojekt bland blinda.

Agape Child Centre Perumbavoor, Kerala

Agape Child Centre är Barn i Nöds första barnhem och under nästan 45 år har vi stöttat och hjälpt barn så att de kunnat få en bättre uppväxt och skolgång än vad som annars skulle varit möjligt. Barnen kommer från mycket fattiga familjer i avlägsna byar, där skolorna ligger långt från deras hem. Många av barnen har också splittrade familjebakgrunder. Under året har det varit åtta anställda på hemmet och de har tagit hand om 42 barn 10-16 år. Alla som bor på Agape är som en stor familj och man försöker hålla en god standard på alla områden när det gäller disciplin, hygien, studier och övriga aktiviteter. Alla barnen som bor på Agape har familjer som de åker hem till under skollov och ledighet.

En timme på morgonen och två timmar på kvällen är det studietid och läsläsning för alla barnen. Personalen ger lite extra prioritet till de elever som går i klasserna 10-12, då det är viktigt att de ska klara de nationella proven i skolan.

Under helgerna har barnen mycket tid för sport och lek. Flera av barnen på Agape är mycket duktiga i olika sporter och detta har bidragit till att deras skola fått bra rykte på grund av att barnen utmärkt sig i tävlingar av olika slag i trakten.

Agape Child Centre har också mark för odlingar av olika slag och får på så sätt färsk frukt och grönsaker från sin egen trädgård. Fiskdammen på området ger också fisk till barnen att äta. Gummiträden på slutningen bakom skolhemmet ger latex under några månader på året, vilket ger en liten inkomst till centret. Getter och kor tas också omhand och ger sitt bidrag till maten, men också till trivselsn för barn och personal på Agape. Barnen hjälper till att hålla sitt campus rent och snyggt. De hjälper till med olika slags trädgårdsarbete och plockar frukt mm. Ibland samlar de också in ved från gummiträden.

På Agape Bibelskola har det under året varit 16 elever från olika delar av norra Indien. Undervisningen hålls på språket hindi. Agape Child Center bidrar till detta program och alla eleverna trivs bra på området.

Till Agape Child Centre är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.

Good Hope Blind Mission

Kottayam, Kerala

Good Hope Mission (GHBM) finns i Kottayam och är till för att personer med nedsatt syn för att de ska stöd till ett anständigt och hälsosamt liv och även göra dem självförsörjande genom olika småskaliga projekt. Såsom att hjälpa dem att starta små företag och ge mikrolån för att köpa djur som en get, en ko eller några fåglar (kyckling, ankor etc.) Att göra punktskriftsböcker och sälja lotter är ett par av projekten som några av dem är involverade i. Det finns många sätt att kunna stödja dem.

Det är nu 41 personer som är över 45 år gamla och de är helt blinda som får hjälp med att kunna köpa mediciner och andra hjälpmedel de behöver. GHBM stödjer också 20 barn som går i en katolsk privat blindskola för att få utbildning. Det finns också statliga blindskolor i Kerala, men det är svårt för familjerna att låta sina barn gå i skola där då de bor långt ifrån skolområdet. Efter skolåren kommer barnen att ha bättre chanser att få jobb inom olika områden som är organiserade av staten. Det finns en viss kvot av arbeten som är reserverade för dem i systemet.

C.J Daniel och K.C Thampy från GHBM besöker varje familj två gånger per månad. De blinda får ingen hjälp från staten, utan försöker klara sig på välgörenhet från godhjärtade människor i sin omgivning. Alla är mycket glada och tacksamma för besöken och att få sitta ner och prata en stund. Även om resurserna är begränsade, gör GHBM sitt bästa för att även stödja andra behövande i området. Särskilt äldre och ensamma människor får hjälp. GHBM är välkända i området för att finnas till för behövande.

Pojkhemmet Poor Boy's Home i Kottayam fick fortsatt hjälp genom GHBM under 2024 och den hjälpen gick främst till inköp av kläder och annat som behövdes på hemmet. På hemmet bor det 32 pojkar som går i årskurs 4-12.

Till GHBM är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.

Slumarbete i Delhi

Delhi

Vanitha och Allen har sitt fina arbete bland folket i ett av Delhis slumområden. I ett område som är runt 3x5 km stort bor det ca en miljon människor. Vanitha och Allen har i mer än 20 år fortsatt att arbeta i slummen, trots att de knappt haft några ekonomiska resurser, visar på deras stora hjärtan för alla dessa barn och vuxna i området.

Deras vanliga arbete går vanligtvis ut på att hjälpa barn med läxläsning, de har barnmöten och söndagsskola och ger sömnadskurser.

Det regelbundna samarbetet med Vanitha och Allen avslutades för ett par år sen, men när vi har möjlighet så fortsätter vi att stödja deras arbete bland barnen i slummen. Vi skickade dem ekonomiskt stöd även 2024.

Padharhemmet

Padhar, Madhya Pradesh

På **Padharhemmet** arbetar personalen aktivt för att hjälpa barnen att anpassa sig till livet med sina funktionsnedsättningar. Varje barn som bor på hemmet har olika behov och utmaningar, och målet är att de ska utveckla färdigheter som gör det möjligt för dem att leva självständigt i samhället. För att underlätta deras vardag finns olika hjälpmedel tillgängliga, vilket bidrar till både trygghet och en bättre livskvalitet.

Barnen på Padharhemmet får utbildning på olika nivåer, från förskola till högskola. Vissa av dem deltar även i yrkesutbildningar vid ett utbildningscenter för att förbereda sig för framtida arbete.

I de fattiga områden där hemmet är beläget är situationen för personer med funktionsnedsättningar ofta mycket svår. Padharhemmet ger dessa barn och ungdomar en trygg plats att bo på, med tillgång till mat, kläder och utbildning – en chans till ett värdigare liv och en bättre framtid.

En central del av verksamheten är att stärka barnens självbild och hjälpa dem att förstå att de är en del av samhället, inte utanför det.

Under året har 89 barn och ungdomar bott på Padharhemmet, där de fått möjlighet att gå i skolan, både inom hemmet och på skolor i samhället. Speciallärare håller dagligen anpassade lektioner för de elever som behöver extra stöd. Efter lunch deltar barnen i ordinarie undervisning i skolor i Padhar, där speciallärarna finns med för att stötta dem.

Utöver studierna engagerar sig barnen i olika fritidsaktiviteter, såsom brädspel, cricket, volleyboll och badminton.

För att driva verksamheten och ge barnen det stöd de behöver arbetar totalt 24 anställda på Padharhemmet.

Till Padharhemmet är Barn i Nöd ensam bidragsgivare

Grace Vocational Training Centre

Nagrakata, Västbengalen

När flera stora teplantager i norra Indien lades ner stod många familjer plötsligt utan inkomst och möjlighet att försörja sig. Situationen var särskilt svår för unga flickor, som riskerade att hamna i prostitution eller bli offer för människohandel till bordeller i olika delar av landet. För att motverka detta startades **Grace Yrkesskola** i Nagrakata, med syftet att ge unga kvinnor en yrkesutbildning och en chans till en ljusare framtid.

Utbildningen på Grace Yrkesskola sträcker sig över ett år och omfattar totalt 24 elever, uppdelade i två grupper. Den ena gruppen utbildas inom **Hår- och Skönhetsvård**, medan den andra inriktar sig på **Sömnad**. Utöver dessa huvudämnen studerar alla elever även data och engelska, vilket ger dem bredare kunskaper och ökar deras framtida arbetsmöjligheter.

Eleverna får både teoretiska och praktiska kunskaper inom kosmetologi, där de lär sig olika tekniker och behandlingar. Genom kursen får de en djup förståelse för skönhetsprodukter och deras användningsområden. Engagemanget under undervisningen har varit högt, och eleverna har utvecklat både sina färdigheter och sitt självförtroende.

Sömnadskursen är intensiv och innefattar både mätning, tillskärning och sömnadstekniker. Eleverna är mycket motiverade och antecknar noggrant vid varje lektion för att finslipa sina färdigheter. Utbildningen ger dem möjligheten att arbeta som skräddare eller starta egen verksamhet.

För många av eleverna var det första gången de fick röra vid en dator. På kursen får de lära sig grunderna i olika datorprogram, vilket stärker deras självförtroende och ger dem bättre förutsättningar att söka arbete. Engelska är en annan viktig del av utbildningen, då språkkunskaper ökar deras möjligheter på arbetsmarknaden.

Under sin tid på skolan får eleverna näringsrik mat och uppmuntras att umgås och motivera varandra. Matsalen fungerar som en samlingspunkt där de delar glädje och gemenskap. Maten tillagas med stor omsorg, och skolans husmor visar alla elever samma kärlek och omtanke, oavsett bakgrund eller religion.

När utbildningsåret nådde sitt slut hölls en högtidlig avslutningsceremoni, där föräldrar och anhöriga hade bjudits in för att fira elevernas framsteg. Det var en glädjefylld dag där elevernas prestationer uppmärksammades, och det markerade början på en ny framtid för dem – en framtid fylld av möjligheter och hopp.

Till Grace Yrkesskola är Barn i Nöd ensam bidragsgivare

Neve Michael

Pardes Hana

Neve Michael i Pardes Hana är en trygg tillflyktsort för barn i åldrarna 5–18 år som lever i svåra omständigheter. Barnen som kommer hit har ofta vuxit upp i dysfunktionella familjer och utsatts för fysiska, sexuella och psykiska övergrepp samt vanvård från tidig ålder. De tas emot från hela Israel, särskilt från landets mest utsatta områden. Många av dem befinner sig i extremt sårbara situationer, och Neve Michael arbetar för att bryta den destruktiva cirkel som präglar deras liv och ge dem hopp om en bättre framtid.

Genom ett engagerat och professionellt team får barnen den hjälp de behöver för att bearbeta sina trauman och utvecklas till trygga och självständiga individer. Detta sker genom utbildning, daglig omsorg, kärleksfullt stöd och specialanpassade terapier som möter varje barns unika behov. Neve Michaels uppdrag är att ge varje pojke och flicka en chans till det liv de förtjänar.

Neve Michaels Barnby har särskilda familjehem för barn i åldrarna 5–7 år. Många av dessa barn har vuxit upp i kaotiska miljöer där grundläggande behov som hygien och dagliga rutiner aldrig har varit en del av deras vardag. I hem där missbruk och försummelse har dominerat har föräldrarna ofta varit oförmögna att ge sina barn den vägledning och omsorg de behöver.

Därför får barnen på Neve Michael lära sig allt från grunden – hur man tvättar sig, borstar tänderna, klär sig, äter med bestick och följer dagliga rutiner. Dessa färdigheter, som många tar för givna, är för dem helt nya och kräver en lång och varsam inlärningsprocess. Personalen arbetar tålmodigt och med stor omsorg för att hjälpa barnen att bygga upp en stabil grund för framtiden.

Att lämna Neve Michael är inte bara en övergång, utan ett bevis på att förändring är möjlig. De barn och ungdomar som en gång kom hit med resväskor fyllda av smärta och trauma får i stället lämna med hopp och framtidstro. Genom den stödjande miljön och de verktyg de fått med sig har de nu en chans att bygga en ljusare framtid – en framtid där de inte definieras av sin bakgrund, utan av de möjligheter som ligger framför dem.

Rangala Baby Home

Ugunja, Kisumu

Rangala Baby Home är en trygg plats för de allra minsta.

På hemmet bor runt 35 barn, var och en med sin egen unika och ofta tragiska bakgrund. Många av barnen har förlorat sina mammor vid förlossningen eller strax därefter. I områden med utbredd fattigdom föder många kvinnor sina barn hemma, långt från närmaste sjukhus. Vid komplikationer hinner de ibland inte få den vård de behöver, vilket resulterar i att barnet blir moderlöst.

I dessa svåra situationer står fäderna ofta inför en överväldigande utmaning – att ensam ta hand om ett nyfött barn. Om de känner att de inte klarar av ansvaret kan barnet få en tillfällig fristad på Rangala Baby Home. Vissa barn stannar i tre till fyra år, tills deras pappa eller släktingar kan ta emot dem. För andra finns ingen möjlighet att återvända till sin biologiska familj, och då arbetar personalen aktivt för att hitta en fosterfamilj.

Det händer också att barn lämnas övergivna, och i dessa fall vet ingen något om deras bakgrund. Personalen på Rangala bedriver därför ett kontinuerligt arbete för att försöka spåra eventuella släktingar och återföre barnen med sina familjer. Men det är inte alltid de kan hitta några spår och då har de samarbete med myndigheterna för att hitta familjer som kan adoptera barnen.

För att säkerställa en stabil och näringsrik kost för barnen har Rangala Baby Home egna odlingar av grönsaker. De har även kor, höns och kycklingar, vilket ger tillgång till mjölk, ägg och kött.

Tack vare samarbetet med Barn i Nöd finns ett fadderprogram för omkring 30 barn som tidigare bott på hemmet men som nu har fått möjlighet att flytta till släktingar eller nya familjer. Personalen på Rangala fortsätter att hålla kontakt med dessa barn och förmedlar regelbundet fadderstöd för att säkerställa att de får den omsorg och trygghet de behöver.

Genom sitt arbete skapar Rangala Baby Home hopp och en ny framtid för de mest utsatta barnen, och ger dem en chans att växa upp i en kärleksfull och trygg miljö.

I **Thailand** stödjer Barn i Nöd BaanChivitMai i norra Thailand.

BaanChivitMai ChiangRai

BaanChivitMai, som betyder "hem för nytt liv", är en fristående hjälporganisation i Thailand som har räddat hundratals barn och ungdomar från prostitution och knarkhandel. Genom verksamheten får utsatta barn inte bara en trygg bostad utan även möjlighet till skolgång och en ljusare framtid.

Den största verksamheten inom BaanChivitMai är skolhemmet i HuaDoi, beläget sju kilometer öster om Chiang Rai. Här bor barn och ungdomar från bergsbyarna i norra Thailand, i åldrarna 5–20 år. De går i förskola, grundskola och gymnasium på statliga skolor i Chiang Rai, något som annars hade varit omöjligt eftersom deras hembyar ligger avlägset utan tillgång till utbildning.

Många av barnen på skolhemmet har förlorat sina föräldrar, antingen till AIDS eller långa fängelsestraff relaterade till narkotikahandel. Utan någon som kan ta hand om dem hade de stått utan framtidsutsikter och varit i akut fara för att hamna i prostitution eller exploatering. Genom att få en trygg uppväxt på HuaDoi skyddas de från att bli offer för människohandel och utnyttjande i storstädernas bordeller.

BaanChivitMai erbjuder inte bara ett hem utan också trygghet, utbildning och en väg ut ur utsatthet. Genom detta arbete får barnen en chans att skapa sig en framtid där de kan leva fria, säkra och självständiga liv.

Barn i Nöd har varit en långvarig samarbetspartner till BaanChivitMai och har stöttat verksamheten ekonomiskt ända från start. Under åren har detta bidrag varit till en stor hjälp för att ge utsatta barn i Thailand en trygg uppväxt och möjlighet till utbildning. BaanChivitMai har idag en egen insamlingsorganisation, Child Friend, som arbetar för att säkra fortsatt finansiering från Sverige. I och med årets slut har Barn i Nöd nu avslutat sitt ekonomiska stöd till verksamheten.

Barn i Nöd blickar framåt...

Under en tid har vi funderat över framtiden och hur våra projekt ska kunna leva vidare på längre sikt. Barn i Nöd är en relativt liten organisation som har funnits i drygt 50 år och vi har många trogna givare. Men det är svårt att få skaran av givare att växa och vi har funderat på hur vi ska kunna gå in i framtiden starkare. En tanke som tidigt dök upp var om vi kunde hitta en annan organisation att samarbeta med. Någon som var lika oss och som står på samma värdegrund. Då kom BarnSamariten upp som förslag och som vi sen tittade vidare på.

BarnSamariten, som har sin bas i Bankeryd, är en organisation som är lik Barn i Nöd på många sätt. Våra arbetsätt ligger verkligen i linje med varandra och vi arbetar båda utifrån en kristen värdegrund och dess värderingar. Vi tror att vi blir starkare tillsammans. Så under 2024 har vi arbetat fram ett samarbetsavtal som innebär att Barn i Nöd kommer att gå upp i BarnSamariten. Under 2025 kommer vi att arbeta aktivt för att möjliggöra ett fullt samarbete från och med den 1 januari 2026. Vi är mycket glada över denna utveckling, där vi ser att våra fina projekt ska kunna leva vidare och utvecklas in i framtiden.

Göteborg i mars 2025

Karin Johansson
Direktor